

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК II Ч. 9 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ВЕРЕСЕНЬ, 1945 ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, SEPTEMBER, 1945 VOL. II No 9

Кінець війни — та чи кінець терпіння?

Не продзвенів ще — і не швидко продзвенить — відгомін великої побіди, яка майже неждано стрепенула Америкою та альянтськими краями, кінець страшної, кривавої, довголітньої війни! І справедливо вилив радості з цієї причини усюди був такий великий, що перейде у історію. Так само, як перейде у історію образ цієї війни — найбільшого знищення та терпіння, що його коли-небудь нанесли люди людям.

Кінець, побідний кінець війни. Та чи кінець терпіння для цих, які нам близькі та дорогі? Чи кінець терпіння для розгублених по світу українських дітей, відрваних від рідної землі, прогнаних з власного гнізда синів та доньок українського народу?

На жаль — перемога та кінець війни не мають сили вкоротити негайно їх терпіння. Обов'язок допомоги далі на нас спочиває, і за його виконання ще ревніше, ще сердечніше треба нам тепер братися. Бо є надія, що з завіщенням воєнних ділань найдуться швидші способи пересилки жертв та справніще зорганізування їх розділу.

На нашій організації, на Союзі Українок Америки лежить обов'язок зробити усе можливе, щоб причинитися до рятунку від загибелі наших близьких по крові. Багато доказів такого зрозуміння справи досі виявила вже наша організація. Маємо відділи, що спромоглися навіть на сто і двіста доларіві жертви на допомогую акцію, що є великим обов'язком жертвенності, коли зважити ідеологічний, нефінансовий характер нашої організації.

Багато відділів США стали теж членами Українського Американського Допомогового Комітету у Філадельфії, помагаючи вкладкою розбудувати необхідний для ведення акції адміністративний фонд. Але мусимо стремити до цього, щоб кожний відділ став членом Комітету, і тепер, на початок нового організаційного року кла-

демо цю повинність, як крайню пильну на провід кожного відділу США.

Для перегляду подаємо виказ цих відділів, які вже є членами Допомогового Комітету:

За 1944 рік: відділи 1. Нью Йорк, 21. Бруклін, 24. Елизабет, 29. Вунсакет, 31. Детройт, 41. Філадельфія, 46. Філадельфія, 47. Філадельфія, 59. Балтімор.

За 1945 рік: Централь США, відділи 5. Детройт, 24. Елизабет, 29. Вунсакет, 42. Філадельфія, 43. Гвайтстон, 44. Бостон, 45. Манчестер, 48. Філадельфія, 54. Бріджпорт, 59. Балтімор, 28. Ньюарк.

Кличемо до спізнених: ступайте слідами тих, що вже сповнили свій патріотичний і милосердний обов'язок записом у члени комітету. Відгукніться, спішім за голосом нашої поетки, яка у тяжку для України хвилину кликала:

**Наші це гори і наш цей край,
хоч клопоть по клаптеві
виривали нам його.
Наш цей люд, хоч його
шматували й шматують.
Наші душі ці, хоч капля
за каплею в них вливали
ідь-отруту відчуження.
Не дамо їх, не покинемо
братів наших!**

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА

Фонд конвенційний:

Від. 3. Нью Йорк \$10.00
Від. 45. Манчестер, Н. Г. 10.00

Пресовий фонд:

Анна Дячун і Павлина Боднарова з Детройту, по \$2.00.
Марія Стасюк, Форест Гіллі, Н. Й. \$10.00

Ювілейний Дар:

Відділ 3. США в Нью Йорку прислав: із срібного ювілею панства Григорія і Анастасії Ковальських, збірку \$15.20; на зборах Товариства зложили по \$5.00 пані: Ева Кобзар, Марія Марусевич і Марія Харамбура; дрібними \$1.50. Разом \$31.70. Відділ 46 у Філадельфії прислав \$15.00, збірка на срібнім ювілею панства Михайла і Марії Насевичів.

Жінки у Новинках

Хочуть далі працювати

Жіноче Бюро при Департаменті Праці у Вашингтоні проголосило, що велике число жінок, які працювали у воєнній індустрії — схоче працювати теж після війни. І буде їх далеко більше, чим досі сподівалися.

Такий вислід принесла анкета, ведена Департаментом Праці у різних осередках воєнної індустрії. Одним словом — жінки хочуть джабів, хоч признають, що першина у праві на працю прислугоє ветеранам, які повертають з війни. Але домагаються, щоб справу надіймення жінок нагодою зарібкової праці після війни уряд брав поважно. Бо майже три четверті з числа жінок, охочих далі працювати — це такі, які працюють на власний прожиток, а решта у великій мірі причиняється до вдержання своїх родин.

Коли зважимо, що після статистики є в Злучених Державах у 1945. році 17 мільонів 750 тисяч працюючих жінок — то справа набирає ваги в обличчя післявоєнної небезпеки безробіття, з якою уряд починає тепер боротьбу.

Англійки за Партію Праці

Англійська Партія Праці, яка у останніх виборах віднесла таку блискучу перемогу признає, що завдячує її у великій мірі англійському жіноцтву.

Дещо дивним видається такий факт, бо через цілий час, як у Англії був прем'єром Черчилл — Англійки беззастережно стояли по його стороні попираючи його політику та консервативну партію. Чому тепер, при виборах пішли за противниками Черчилла?

Партійні провідники кажуть, що партія праці зловила жінок на таку вудку: на чоло усіх обіцянок для населення висунула справу нових модерних мешкальних домів, як найбільше наглячу. А англійським жінкам так остогидло життя в схоронищах, чи збомбардованих мешканнях, що не зважаючи на усе інше, вони пішли у

голосуванні за цими, хто обіцяв їм дати швидко вигідний та певний дах над головою.

Підготовка до розвідчої служби

Хоч покінчилася війна — то не покінчені ще справи з правлінням побіджених країв, у чому Америка має великий голос. І тому підготовляють у нас таких людей, які могли б в імені американської влади повести різні завдання у європейських чи азійських краях, що нашілися під владою альянтів.

У Кемп Шенкс, в стейті Нью Йорк переходить вишкіл для розвідчої служби поза Америкою 80 жінок. Є між ними колишня відома танечниця Мадярщини Юлія Гудак Вінсент, Лукия Вайзнер — своячка творця психоналізісу Зигмунта Фрейда, яка є бабунею п'ятиох внуків, врешті бувша професорка французької мови у Бернард каледж, Вініфред Стардсвант.

Більшість жінок — це натуралізовані американські горожанки, між ними багато втікачок перед терором останньої світової війни.

Українка на важну місію у Німеччині

Хорунжа Анна Храплива, яку сміло мож назвати найпопулярнішою воячкою українського роду, що її видала ця війна — призначена канадською військовою владою до окупаційної армії у Німеччину. Поручено їй відповідальну приготувчу працю звязану з прибуттям на окупаційний терен першого відділу жіночого канадського корпусу.

Панна Храплива працювала ревно у гостинниці Українсько-Канадських Вояків в Лондоні, де зєднала собі велику прихильність у всіх, хто з нею стрічався.

НЬО ЙОРК, СІТІ, Н. Й.

Товариство Жіноча Поміч, відділ 3. США в Нью Йорку вислало до Укр. Амер. Допомогового Комітету у Філадельфії \$100.00 з каси, а \$62.50 від членок.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Меланія Миянович, кореспондентка в англійській мові.

Українські статті й дописи посилають до редакторки, англійські до кореспондентки.

Оголошення, передплати посилають до Централі, 866 Н. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Office, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

ШКІЛЬНИЙ РІК ДЛЯ ВСІХ

Початок шкільного року кінчить час вакаційного відпочинку. Хоч не всі люди мають діти, й не всі діти йдуть у школу — то всеж, початкові дні вересня, дні відтворення шкіл та розпочаття нового року науки заставляють усіх людей поводитися так, якби у кожного з них була дитвора у шкільному віці. Пустіють надморські місцевості, замикаються гірські готелі, а хоч природа часто ще цілий місяць світить літнім сонцем і гріє теплом — люди вертають спішно у місто із почуттям, що для них покінчилася одна дія, а починається друга.

Кінчиться вакаційне безділля, а починається опять рік праці та обов'язків. Діти та молодь вертають у школу — це їхній обов'язок, їхня праця. Перед ними це "шкільний рік" у якому мають здобути нове знання, з яким легше буде їм жити та зарібувати. І так на цей "шкільний рік", як рік обов'язку науки, зв'язаний з діточим і молодечим віком, глядімо ми, що приїхали у Америку з Європи.

Бо там у Європі, у тому часі, як ми її покидали, шкільна система була така, що навчання у школі зв'язувало тісно з певним віком. До 10 року життя діти кінчили початкову школу, вісімнадцять літ — це була границя середньошкільної освіти, а між 22-25 роком життя мож було завершити університетські студії, залежно від вибраної ділянки. Після цього люди кінчили раз на все з формальною освітою, хіба що посвячувалися науковій праці, чи продовжали дальші студії для чистої спеціалізації.

Цього, щоб у 20, 30, чи пізнішому році життя починати початкову, чи середню школу — шкільна система в засаді не признавала. Правда, старшим людям доступні були час від часу доповнюючі курси для дорослих з різних ділянок шкільного навчання, які улажувано для виїмкових випадків (підготовки до іспиту зрілості і т. п.). Та колиб на пр. 30-літня неосвічена людина схотіла була одної днини добувати правильну, шкільну освіту, до цього працюючи зарібково — мусіла хіба оплачувати приватних вчителів та здавати з трудом іспити у публичних школах побіч дитвори чи молоді, яка малаб багато злосливих завваг над спізненим віком товариша. Про це, що хтось "за старий у школу" говорилося майже з такою самою погордою, як про це, що хтось до неї за дурний.

Якеж відношення до набування освіти старшими людьми стрінули ми тут, у Америці? Щоб найти відповідь вистарчить тепер, коли починається шкільний рік, взяти у руки недільне видання якогонебудь щоденника та втворити його на сторінці, де оголошуються "Schools and Education." Курсів, чи шкіл, які ведуть окреме, вечірне навчання для дорослих стільки, скільки для дітей та молоді. Від початкової школи до університетських студій — з усього мож старшим користати у часі та обставинах найбільш для себе пригожих. Крім формальної освіти — безліч нагоди, щоб набути практичне знання, яке дає вигляди на краще платну, лекшу, чи приємнішу зарібкову працю. І тисячі, тисячі дорослих кожного шкільного року побільшують у такий спосіб свою освіту, чи набувають фахового знання. Люде у ріжном віці до сідоголофих включно, які не мали нагоди раніш вчитися, хочуть змінити працю, чи попробувати нового життєвого досвіду. І нікого не дивує, коли чоловік, який між 20-40 роком життя був полісменом пізніше стає адвокатом, лікар змінює професію та береться до бізнесу, або бабуня записується до гай скул, чи каледжу.

Колиб хтось завдав собі труду та почислив, який процент

Юлія М. Шустакевич.

Атомовий Вік

Дощ перестав падати і тільки час до часу розносився глухий відгомін далеких громів по тихих пустарях Нового Мексика. Опізнення спричинене дощем і бурею скінчилося.

Наближалася загадочна, повна напруження і непевности хвилина, в якій має вилетіти у світові простори Перша Атомової Бомба, цей овоч довгої боротьби і усильних старань модерного ума, який працював над цим, щоб загнудати страшну енергію дрібних атомів, що існують собі бездільно у всеовіті.

У четвертій годині ранком 16 липня 1945 р., з напруженим вижиданням, група вчених природознавців почала свою акцію. Тут, в широких пустарях Нового Мексика, здвигнено сталеву вежу, на якій вміщено атомову бомбу — предмет вартости двох біліонів доларів, вислід безнастанної праці найбиштрих мозків сучасної доби.

Потрясаючі нервами хвили-

ни переживали ці вчені при вміщуванні бомби на призначене місце, яке для цього жакливого предмету було з найбільшою обережністю і точністю вичислене та виміряне. Але тепер, коли експерти вставляли властивий живчик атомової бомби, він застряг і навіть не здригнувся!

Експерти здивувалися. Настала мовчанка і вагання. Один неправильний дотик, маленька ошибка, неточність — і вони зникнуть в лиця землі! Та провідник всієї акції не дав за вигране і промовив: „Пождтм хвилину, а час покаже, що нам діяти” І справді, за три міноти атомовий живчик зсунувся на своє місце і атомова бомба готова, щоб розпочати свою руйнуючу працю.

Коли бомбу наставлено до вибуху — вчені розділились на дві групи. Одна група відїхала шість миль на полудне від вежі і скрилась в захисті нарочно побудованім з землі і (Продовження на Стороні 7-й)

нашої старшої генерації користав і користає з едукційних нагод, що їх так багато дає Америка — вислід мабуть не бувби такий, що моглиб ми цим дуже чванитися. Мимо вроджених спосібностей та інтелігенції, які без сумніву треба вважати нашими народними прикметами — ми теж не менше знані з умового лінивства та недостачі амбіції довести наші природні прикмети до найбільшого розвою. Один з моїх професорів у середній школі звик був все говорити, що колиб Українці мали пильність і амбіцію особистого умового розвою таку, яку мають Жиди — ми давно належалиб до передових державних націй у світі. А що ми їх не маємо — про це найкраще переконалися у Америці.

Безліч наших людей, які приїхали у Америку навіть з набутою формальною освітою у краю — тут після десятків літ не навчилися навіть говорити і писати по англійськи. Багато людей, які заробили гроші, живуть незле, їдять та зодягаються гарно — остали малограмотними, ніколи не беруть у руки книжки, а й прочитати газету справляє їм поважні труднощі. Чимало таких, що мають досить вроджених спосібностей та інтелігенції для кращих занять — працюють зарібково при найчорнійшій та найбільш невдячній роботі.

Зокрема наших жінок маю у цьому випадку на думці. У мене чергою мішається жаль і обурення, коли про нашу жінку, яку пізнаю у організації, чи деінде при святочній нагоді, гарно зі смаком зодягнену, що поведінням та виявленою у розмові, чи організаційній праці інтелігенцією заслугоє сміло на назву "лейді" — я пізніше довідуся, що вона мие 'ночами підлоги чи на іншій подібній праці марнує здоров'я, літа та ці прикмети, якими Бог її обдарив.

Правда, ніяка праця не понижає людини. Але з другої сторони вже вродженими здібностями люди різняться між собою саме тому, що одним треба виконати у життю щось важнішого, другим посліднішого. І коли людина, якій треба лиш дещо здорової амбіції та пильности, щоб набути більше освіти чи навчитися фаху, марнує літа на найбільш примітивній а часто й понижаючій праці — вона грішить перед Богом, себою і своєю суспільністю.

Сказав хтось, що ми немічні в міру нашого незнання, і нічого іншого, лиш знання потрібне людині для побіди. Колиб хто сумнівався у правдивість цюї думки винахід атомової бомби і побіда Америки над Японією потвердять її понад увесь сумнів. Та світ іде до цього, щоб перестати вживати знання для війн людей і нищення з людьми добутків людських рук та ума.

Знання стає умовиною особистого щастя та кращого життя. І про це треба нам тямити у цьому і кожному наступному шкільному році.

Клявдія Олесницька.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ СУА

ДЕЛЕГАТКИ НА КОНВЕНЦІЮ

Поручаємо відділам негайно вибрати своїх делегаток. На днях кожний відділ одержить повноваження, які треба виконати. Одну копію вислати до Централі СУА, другу задержати аж до конвенції щоб передати комітетові реєстрації. Реченець зголошень є **15 жовтня**. До того дня всі повноваження мають бути вже в Централі. Просимо відділів не відтягати з вибором делегаток і висилкою повноважень. Кожний день значить багато, бо плануємо відбутися конвенцію в грудні цього року.

Звертаємо вашу увагу, що це буде Ювілейна конвенція, і ми щиро бажали б щоб не було ні одного відділу який не виславби своїх делегаток. Є відділи які ще ні одного разу не були заступлені на конвенції СУА. Добре було б щоб цим разом вони вислали свою делегатку.

Для кращого порядку було б добре щоб відділи прислали фонд конвенційний враз із повноваженнями, коли ще до тепер фонду цього не прислали.

ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА

Річні збори Головної Управи СУА відбудуться **23 вересня, в домі в Централі, 866 Норт 7-ма вул. у Філадельфії, Па. Початок в годині 10 рано. Порядок нарад:**

Молитва

Протокол останнього засідання Головної Управи.

Звіти: Голови, чотирьох заступниць голови, секретарки фінансової, касієрки, контрольної комісії, редакторок: української й англійської, (предсідательок секцій: зв'язків, мистецтва, преси й статутвої.

Дискусія по кожнім звіті.

Плани й проекти надходячої конвенції.

Внески й запити. Закриття зборів.

ПРОЕКТИ НА КОНВЕНЦІЮ

Пригадуємо знову що можете ще вислати конвенційні проекти до Централі, або пишете їх до "Нашого Життя".

ДЕНЬ МОЛИТВИ: В подяку закінчення війни просимо відділи зарядити у себе спільний день молитви.

Радіємо враз із матерями що їх сини щасливо вертаються додому, а сердечно спочуваємо осиротілим матерям у їх тяжкім смутку.

Задержимо висилку "Нашого Життя" всім тим, що помимо письмовного упімення не відновили передплати на цей рік. Приємно нам зазначити, що таких у нас мало, що передплатниці на загал цінять свою газету, присилають навіть пресовий фонд разом із передплатою.

ЦЕНТРАЛЯ СУА.

Під Розвагу Членкам СУА

Війна скінчилася, і слава Богу нехай буде, що дав побіду нашому краєви Америці над всіма її ворогами. А також, що привернув нам наших синів до дому, до своєї рідні. Тепер маємо надію на скорий поворот нормального життя та на кращі часи.

Сподіваємося теж, що цієї осені відбудеться конвенція СУА, так, як ухвалено було на попередній.

Ми повинні до цієї конвенції вже тепер приготуватися і подавати свої думки та завваги до "Нашого Життя" Наш часопис саме має нам послужити для кращого порозуміння, для обміни думок всіх членок Союзу Українок Америки.

І тут я хочу представити членкам СУА дуже важну справу над якою ми всі повинні добре застановитися, взяти її під розвагу і обговорити на своїх зборах, а відтак рішення членок видвинути на будучій конвенції.

Піддаю проект, щоб кожна членка СУА зобов'язалася заплатити одного доляра на рік

до Централі, як добровільну вкладку на видатки Централі. Можливо, що хтось скаже: "Нащо нам накладати на себе ще одну вкладку, як ми платимо її вже від відділу?" Так, ми платимо від відділу річну вкладку, але вона не може покрити всіх видатків, які є до виплати. В Централі є досить праці, якої не можуть виконати уряднички працюючи вечором, по кілька годин. Там треба помічної платної сили, щоб всю працю як слід виконати.

Я вірю, що членки, які люблять свою організацію та нею дорожаться не будуть вважати великим обтяженням однодоляровий даток на видатки Централі та раз у рік радо його жертвують.

Пословиця каже, що громада по нитці, а бідному сорочка. Для багатьох з нас у теперішні часи доляр — це справді наче нитка, за яку мало що мож дістати. Але як ми усі членки СУА зложимо по одному — буде гарна сума.

А. Бойко

З ДІЯЛЬНОСТІ 42. ВІД. СУА В ФІЛАДЕЛФІЇ

Дня 3. червня, ц. р., відділ 42. СУА в Філадельфії, Па., відбув свої піврічні збори. Тому, що ці збори були останні перед вакаціями, багато важних точок було до вирішення. По вирішенню усіх справ контролю здала піврічний звіт. На цих зборах вирішено дати \$100.00 на допомогу українським жертвам війни. Гроші вислано через Централю до Українського Американського Допомогового Комітету у Філадельфії. По скінченні зборів зготовлено несподіванку для тих членок, що святкували двацятьп'ять-літній ювілей свого подружного життя. Комітет цього свята подбав, щоб ця забава випала якнайкраще. При гарно прибраних квітами столах засіли ювілятки з гостями, а за смачними перекусками бесідниці склали їм ширі гратуляції. Щоб це свято остало теж добрим ділом для організації, учасники його зложили добровільні датки на пресовий фонд "Нашого Життя" в сумі 36 дол. При кінці свята голова відділу п. Панамаренко подала до відомо, що бувша голова нашого відділу п. Лотоцька відіжджає з Філадельфії і замешкає в Окрентон, Па. В імени відділу голова п-ні Панамаренко прощала п-ню Лотоцьку ширими і теплими словами. А на пам'ятку вручила п-ні Лотоцькій живі квіти, за що п-ні Лотоцька щиро дякувала.

Марія Григорець, секр.

СИН МІСТОГОЛОВИ СУА В НЕЙВАЛ АКАДЕМІ

Богдан Сена, син містоголови СУА, п-ні Марії Сена, з Детройту, зівстав прийнятий до Морської Академії в Аннаполіс, Мд. Це найвища у Злучених Державах школа морського вишколу, де підготовляють молодь на передові старшинські становища у военній морській службі.

Вступ у Академію дуже обмежений. Прислугує він синам найвищих офіцерів военної маринарки, до цього непересічно спосібним, а побіч цього дуже обмеженому числу хлопців, наділених виймовними талантами та інтелігенцією, яких помічує конгресмен.

До цієї другої групи належав син п-ні Марії Сена, Богдан, при цьому мабуть перший з українського, свідомого і патріотичного роду, який дістався у Академію. Бажаючи йому найкращих досягів у школі висловлюємо п-ні Марії Сена велику радість з цієї причини, що саме перед її сином розкривається такий світлий шлях до життєвого успіху та значіння. Щастя Боже!

НЕ НАЖИЛАСЬ

Попід гору високою
Голуби літають —
Я роскошей не зазнала,
А літа минають

Ні я їла, ні я пила,
Ні красно ходила,
Тільки моїх роскошеньків,
Що тяжко робила.

Марія Передак,
Честер, Па.

БРИТІЙСЬКА АРМІЯ ЗАДЕРЖИТЬ ЖІНКИ

Бритійська Військова Рада вирішила, що перший раз в історії — жіночі військові частини вийдуть постійно у склад британської армії. Поважне число старшинських степенів припаде в уділі цим членкам жіночих військових частин, які відзначили себе у останній війні.

Ці жінки, якщо схочуть остати на військовій службі, дістануть платню та привілеї такі самі, як муштини зі старшинськими степеннями.

У нас треба рішення конгресу, щоб завести постійні жіночі частини у склад американської армії. Правдоподібно це вирішиться враз зі справою постійної військової служби у часі миру, яку вкортці конгрес буде розглядати.

Катерина Гіль кандидує на радну

Українка, Катерина Гіль з роду Філас, замешкала в Кембел, Огайо, кандидує у цьому місті на "кавселменку". Приїхала у Америку 30 літ тому з Ліського повіту та вийшовши заміж замешкала у Кембел, де почала брати чинну участь у американському житті, діждавшись такого незвичайного, як на жінку-емігрантку вирішення — кандидатури на міський уряд.

При цьому пані Гіль у часі своєї діяльності проявляла себе на кожному кроці свідомою Українкою та вистаралася про створення української класи у міській школі, де вчать української мови і катехізації. Є матір'ю двох синів та двох доньок, з яких усі дістали вищу освіту. Через 15 літ пані Гіль провадила теж власний гросерний бізнес, а зваживши ці всі родинно-заріткові обов'язки треба з тим більшим подивом глядати на її досяг у життю американського міста.

Чи ви вже стали членом Допомогового Комітету? Посилайте жертви і членську вкладку на адресу:

Ukrainian American Relief
Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa.

Проф. Микола Чубатий

Картини Минувшого України

ТЕМНА НІЧ ТА ПРОБУДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. (1775-1914)

(Картина Дев'ята)

Кінець польського панування над Україною

Захитана в своїх основах Польща повстанням Богдана Хмельницького та довголітніми війнами за відзискання наддніпрянської України вже ніколи не прийшла до своєї давньої сили. Всеж таки в границях Польщі аж до її упадку, поза гетьманською Україною з під протекторату Росії, лишилося дві третини українського народу. Український нарід висталений був на національну неволю та соціальну експлуатацію, що доводило до народніх повстань, як повстань Гайдамаків (1768).

Зрештою культурне життя України з під Польщі розвивалося під нильним впливом західно-європейських струй. Першим та найбільше характеристичним явищем того життя була повна перемога українського католицизму. В році 1700 остаточно прийняла релігійну унію ціла Галичина, кільканацять літ пізніше східна Волинь. На протягу першої половини 18-го століття українське католицизм поширилося мало не на цілій правобережній Україні з виїмком полудневої Київщини.

В слід за тим стали тут поширюватися василіянські каледжі, що виховували не тільки молодь українського походження, але теж польські шляхтичі на Україні. Відомі василіянські культурно-релігійні осередки як Почаїв, Умань мали величезний вплив на культурне життя України з під Польщі. Правда мали вони поверховний характер латинсько-польський, але як каледжі східного обряду звязували вони своїх вихованків з українською збірнотою та з українською стариною. На правобережній Україні навіть польська шляхта стала виробляти у себе льокальний український патріотизм та байдужність для справ упадаючої Польщі що ясно показалося в часах трох розборів Польщі (1772-1795).

Українська маса була тут на загаль темна та неграмотна і такою перейшла вона під панування Росії, коли Польща впала. Тільки мала частина України Галичина перейшла під владу австрійсько-угорської держави, де вже від століть була Карпатська Україна.

Росія бореться з окремішністю українського народу

При кінці 18-го століття за

цариці Катерини II здавалося, що Росія досягнула свою від давна задуману ціль супроти України — зєднати її під владою московських царів. Майже рівночасно тоді, як Росія скасувала всі рештки самоуправи лівобережної козацької України, саме в той час приєднала мало не всю Україну з під Польщі. Тепер ціла Україна під російською владою була виставлена на безоглядну русифікацію.

Позникали буйнопроквітаючі школи на козацькій Україні та висиліянські каледжі на Україні з під Польщі. Росія вважала, що найбільшою перешкодою для духового обєднання українців з росіянами є католицька віра східного обряду більшости українців, тому розпочала насильне нищення українського католицизму. Три філії переслідування українського католицизму, перша за цариці Катерини II, друга за царя Миколи I та третя за царя Александра II потрапили біля 10 мільонів українців приневолити до переходу на російське православ'я. Давні осередки української культури як православної (Киево-Могилянська Адемія) так теж католицької (Почаїв) стали тепер осередками найбрутальнішої русифікації. Росія вважала що краще навіть нехай частина українців стане римокатоликами та спольщиться, ніж малаб лишитися католиками (уніятами). Ця політика привела до облатинщення та до спольщення української Холмщини та Підляша.

Українська мова була прогнана зі шкіл та всіх урядів державних і самоуправних. Вкінці указами 1863 та 1876 р. російський уряд заборонив щонебудь друкувати по українськи. Українців заборонили навіть називати їх національною назвою. На місце українців мали прийти „малоросіяне” як частина російського народу, на місце України „Малоросія” як частина Росії. Над українським народом зависла темна ніч національного винищення, над масами селянства кріпацтво російського взору.

Перші ознаки світанку нації

Серед часів найглибшого занепаду українського народу, коли його покинула більшість шляхти та більшість обмосковленого православного духовенства стала знярядям обмо-

сковлення українського народу, появляються теж перші признаки світанку пробудження нації, що по сто літах привели до повного відродження України.

Російська політика завождження на Україні неграмотности спинила правда культурний розвій української маси, одначе теж замкнула доступ обмосковлення українців. Українська маса лишилася щиро українською, вона зберігала свіжі ще традиції козащини, власної держави та жила власним життям. Коли в 19-тій століттю українська маса видавати стала з поміж себе інтелігентів, давала їм на догору життя теж українського духа. Саме тим шляхом дістав український нарід своїх нових провідників, будителів, що вийшовши з народу та набравши освіти стали на жертвенну службу пониженої та приголомшеної нації.

Богата духовна культура української маси притягала теж увагу шляхотніших одиниць з поміж українських в і щ и х верств часто обмосковлених та навіть захожих росіян і поляків, які теж ставали на службу відродження України. В той спосіб саме українська маса дала почин до появи цілої низки національних робітників, що під подумом демократичних впливів західної Європи стали будити український нарід з його довгого просоння. Тому відроджена українська культура мала постійно, і до нині має, характер глибоко народній, демократичний.

Іван Котляревський своїм твором Енеїдою (1798) впроваджує українську народню мову як літературну мову українського народу. То саме робить Маркіян Шашкевич в Галичині виданням свого твору Русалка Дністрова (1837). Появляються збірки української народної творчости пісні, думи, приказки. Микола Костомарів, зукраїнізований росіянин, пише українську історію.

Появився пророк національного відродження — Тарас Шевченко

Може цей довгі десятки літ бувби український нарід лишився хахлами та молоросіянами, як російські окупанти привикли були згрідливо прозивати українців, колиб серед того світанку, що доперва ві-

щував національне відродження, не був появився пророк національної самопошани та національного відродження — Тарас Шевченко, син української маси, сам з поміж кріпаків, з поміж тих мільонів національно та соціально поневолених Росією. Тарас Шевченко, найбільший український поет України, пламенним словом своїх поем виспіваних в Кобзарі (1840) кличе український нарід пізнати „хто ми та чий ми діти”. Він кличе земляків по всім світі сущих пізнати свою культуру, своє призначення як нації-та своє теперішнє марне положення — „ким за що закуті”.

Тарас Шевченко кличе нарід український вставати кайдани привати і вражою кровю окропити волю України поневоленої Росією. Шевченко знав, що темна та закріпощена українська маса його часів неспосібна виконати це все негайно, одначе це він поставив перед очі всіх українців кінцеву ціль для живучих і ненароджених ще українських поколінь, яку вони все мають мати перед очима та в слушний час виконати — зробити Україну самостійною нацією.

Шевченко, Костомарів та другі будителі українського народу укладають немов чартер політичного життя України, як окремої демократичної республіки, рівної серед других вільних республік словянського світа. Це політична програма Кирило-Методіївського Братства (1846). Ідея раз пушена в народ захоплює щораз то більше визнає, вона просякає мільони українців та українок, що думали це саме, одначе не вмели так ясно упритомнити собі того — в чім нещастя України, хто її друг а хто ворог.

Зростаючий національний рух, рух українського відродження, що захопив вже тисячі та мільони став зморою російського уряду. Український „сепаратизм та мазепинство” стали в осередку уваги російського уряду та російського громадянства. В цім русі вони виділи небезпеку втрати України, найбогатшої частини російської держави, колиб той рух став дальше йти в маси. Зачалося безпощадне переслідування українського національного відродження. Праця над поглибленням та поши-

(Продовження на Стороні 8-ій)

Junior League Section

Safeguarding The Peace

Mildred Milanowicz

With the winning of the war and with the flood of insidious propaganda from foreign sources which is bound to come, we Americans will need, as we never needed before, the sturdy spirit of the founders of this country, their faith in its ideals, their belief in Divine guidance and their humble appreciation of the rich gifts America offers.

It is the duty of the women of America to foster that spirit and to be prepared to combat insidious promotion of foreign ideologies hateful to our way of life. Our men have fought and died to preserve this American way of life. Listen to the talk of returning servicemen and you will be convinced that they know and appreciate this way of life. They are well aware, too, of the dangers besetting it. They know from their experience, what great effort all of us must give to see that we preserve it, to keep peace.

Keeping the peace for Americans means practicing good citizenship. Good citizenship has its roots in the home. It is in the home, then, that we begin to keep and safeguard our peace.

Said a newly discharged veteran: 'We have a pretty clear idea now of what we fought for and we know darn well that we still have to fight and fight hard to keep it. What can an individual do? Plenty! Especially a parent, who can see that his child is taught to respect and value life, liberty and the pursuit of happiness. Let the parent see to it that this nation be healthy, in body and spirit. A standing Army? Sure! It includes a fine health program, anyway. And don't forget our all-important advantage in being one jump ahead in the scientific world. We shall have to keep that margin of safety for all time. And please, let us keep our wonderful American sense of humor. All these things begin in the home, don't you agree?' Do you?

The Ukrainian National Costume

by Mildred Milanowicz

With the end of the war comes the renewal of our community activities. For Ukrainian American communities, that means a new surge in the same activities that have given them pleasure and fame since the coming of Ukrainians to this country. The coming season of Ukrainian plays, concerts or folk-festivals, however, will have as participants, young Ukrainian Americans who must rely on printed sources for the authenticity of the Ukrainian costumes they will use. For the years since their parents or grand-parents wore the native dress of their former homeland, have not only produced a haziness or uncertainty about details of the Ukrainian national costume, but worse, have permitted a garbled, theatrical version of it to be accepted as the true costume.

In response to the requests of several young ladies who have turned to this page for help in assembling their Ukrainian costumes for the forthcoming folk-concerts and plays, the following is offered.

The classical Ukrainian costume

Since pre-World War I days, when a strong nationalism developed both among the Right Bank and the Left Bank (of the Dnieper River) Ukrainians, villagers in Ukraine began to produce in great numbers, various theatrical presentations, based on historic times. Notable among these was the play "Natalka Poltavka," which proved very popular and which served to popularize the costumes of Poltava worn in that play, all over Ukraine. The mutual sympathy between both of these groups (under different rules) in their struggle for national freedom, aroused a great feeling of oneness and the Western Ukrainians readily adopted the Poltavian or Kievan as the national costume of Ukraine.

The Poltavian costume, unchanged for centuries, is identified by its distinctive silhouette, which clings to naturalness of line, and is identified as unmistakably Ukrainian. This costume differs from the Kievan only in the closing of the jacket, or "zhupan," the Poltavian closing on the left side, the Kievan closing at the center. The evolution of these costumes to classical distinction lies in one notable fact, which is, that although bright and vivid colors, patterns and rich materials are used, the general effect is one of quiet dignity and good taste. Notable too, is the fact that they are perfect for setting off fine figures.

Before assembling your costume, remember, that since good taste is the essence of a fine Ukrainian costume, you choristers and dancers should recognize the danger of too much embroidery or unmatched and garrish colors. As much care and restraint should be exercised in assembling a Ukrainian costume as you would use in assembling your best "dating" outfit. Your personal taste and good-grooming is reflected in the costume you choose.

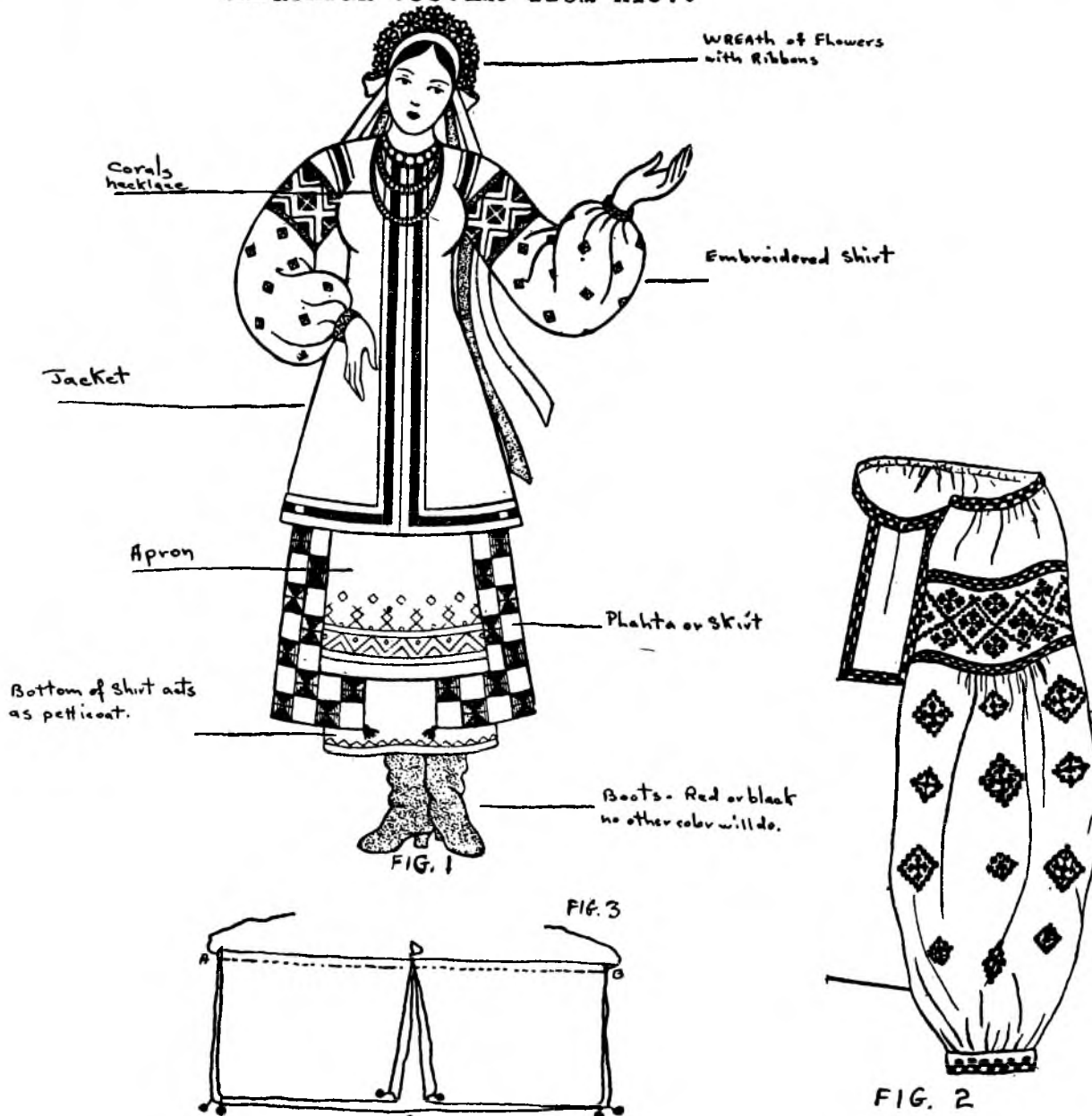
The Shirt

The most important part of the Poltavian costume and highlighted by the rest of it, is the shirt.

It is generally made of home-spun linen and in the case of the wealthy Poltavians, the linen was extremely fine, like handkerchief linen. The finer the linen, the whiter the shirt, the more it is treasured. In donning your Ukrainian shirt, keep in mind one or two of the sayings of the old

(Continued on Page 6)

Ukrainian costume from Kiev.

THE UKRAINIAN NATIONAL COSTUME

(Continued from Page 5)

folks, had concerning them: "A shirt should be as white as snow and as thin as a leaf." "Let a shirt be old and patched, but let it be clean and white."

Because the Poltavian costume requires a long torso line, the shirt is usually made in one piece with the petticoat, which eliminates excessive bunching at the waist and is the recommended form, although a separate shirt and underskirt are often worn. The skirt part, (separate or in one piece with the shirt) does not flare, to keep the proper silhouette. However, a too-narrow cut may be confining. As an economic measure, the lower section or separate skirt sometimes is made of cheaper material. Nevertheless, the embroidered hem should be also of fine linen.

Rather than using too lavish a hand with the embroidery on one shirt, use restraint and indulge your lavishness by making another shirt. After all you want a change of costume, too.

Patterns for cutting shirts vary, but generally speaking, the shirt was made simply as in Fig. 2, with a high, gathered neckline, full bosom with the neck opening at center front, two-piece sleeves lower part very full. Very little or no embroidery is used at the neckline.

A serious blunder in making this costume, is to embroider the bosom of the shirt with an elaborate wide pattern. This not only produces a gaudy effect in bad taste, but debases the costume, which was evolved primarily to enhance and emphasize the figure. The practice of embroidering the bosom of a girl's shirt, which sprang from the too-ardent nationalism of the last post-war decade, is recommended for oblivion. This type of shirt is strictly for masculine attire, and is properly balanced there with its plain sleeve.

Shirts are generally collarless, although some prefer a small embroidered collar.

Sleeves are two pieced, the upper part extending from gathers at the neckline to about four inches below the shoulder, depending on the design embroidered at the shoulder. The wide lower part of the sleeve, has most of its gathers concentrated in the center of the upper part, and terminates in a snug wrist-band. The sleeve of the Poltavian shirt is heavily embroidered in a wide horizontal band just below the shoulder. The wide lower half of the sleeve is usually embroidered with scattered, small, medallion-like designs. The embroidery on the wrist-band also carries out a narrow version of the matching shoulder and sleeve design. By the same token, the two-inch

wide border around the hem of the skirt must match in design with the embroidery on the sleeves.

Patterns are obtainable at Ukrainian art stores or in public libraries, and Headquarters of So-yuz Ukrainok, 866 N. 7th St., Phila. 23, Pa.

A red-and-black color scheme in a geometric pattern was the favorite design used by the Poltavians, but the modern trend is toward floral patterns and is just as effective. A point to remember is that whatever design is used, the fact remains, that the shirt is white, so a lot of white must show at least in the lower sleeve.

Other Uses For Shirt

The finished shirt with its very fine linen and artistic workmanship need not be confined to costume wear. It can be successfully incorporated into an everyday street, or evening outfit, with the addition of a skirt, short or long and can be played up or down with jewelry and accessories.

The Skirt

Next in order of donning is the over-skirt, called "plahta." It is made of home-spun yarn, hand-dyed and hand-woven into a small-blocked, geometric design, using many colors and usually with a bright-red background.

Very often the woven "plahta" was unobtainable, so a square-blocked design was embroidered in fine wool onto coarse material using a weave stitch, producing the same heavy skirt as the woven type. The design of the squares adhered generally to a diamond-shaped pattern and thus identifies it. Fortunate indeed, is the girl who possesses one of these skirts, as they are unobtainable in this country, at present.

For a substitute, the overskirt may be fashioned from material which most closely adheres to the general effect of the original and that is plaid. It should however, be the small-squared plaid and may be made thus: , ,

The overskirt, or "plahta" is worn wrapped snugly around the waist and is fastened at the front not overlapping, leaving an expanse of white underskirt showing. Still emphasizing the figure, this wrapped skirt continues the long slim line, and produces a tall slim silhouette, even in the small girl. ,

Many girls have discarded the plahta for an overskirt of printed challis or other material, that goes very well with this costume. It is fully gathered except across the front, where it lies smooth and flat, to conform again, with the proper lines. The color, is of course, matched to the rest of the costume, but is usually of a dark color and has a very small flowered print. A large print should be avoided.

The Apron

The white expanse of underskirt left exposed is covered with a narrow flat-lying apron, embroidered with a narrow border. Western Ukrainians have introduced, an apron that is white heavily embroidered from waist to hem and heavily fringed. For all its richness of handwork, this type of apron should not be worn with the Poltavian or Kievan costume.

The correct apron is usually of contrasting or harmonizing silk. Most often it is of woven wool.

The woolen aprons and plahtas have been utilized by many Ukrainians here, as wall hangings, in the same manner as tapestries are used.

The Sash

Around the waist and topping the skirt and apron, a woolen sash is wound, commonly called "poyas." This sash, usually about two yards long, is woven in a bright geometric pattern and is finished with a fringe or tassels. A tip: This sash may be eliminated if the jacket is worn, in order to emphasize the narrowness of the waistline. If a sash is worn it is wound several times around the waist, hiding the apron and skirt strings then knotted at the left side with the ends just showing beneath the hem of the jacket.

The Jacket

The jacket or "zhupan," completes and complements the costume. The present popular choice of material for the zhupan is velveteen, (lined) although they may be made of flowered percale, wool challis, or other fine materials. This sleeveless jacket was usually of finger-tip length, but the proper effect was created only with the long length of the skirt, which at that time reached the ankles. With the present-day mode for shorter skirts, the jacket should be shortened, to retain the proper silhouette. Its correct length now is usually hip-length, although some still prefer the longer length. The short girl, however, is cautioned against the sawed-off look produced by the long jacket and short skirt.

The neckline of the jacket is cut high, collarless, with a side or center-front closing. It is cut on princess lines with the distinguishing features of a flat, smooth fit in front and extra fullness added in the back by means of three or five inverted pleats, or extra-wide flares.

Lavish embroidery on the jacket of the national costume is another serious blunder which should be avoided. Spangles, bugle-beads and heavy embroidery were added merely for theatrical effect and only succeeds in overwhelming the onlooker with its gaudiness.

Since the jacket provides the

relief for the rich embroidery of the sleeves and the plahta, it assumes secondary importance and is left without adornment. At most, it may be finished with a very narrow edging of braid or embroidery. The principal importance of the jacket is to mold the torso into the best form.

Foot-gear

Footgear for this costume demands red or black boots, with a broad, two-inch heel and with tops reaching just below the knee. However, if these are unobtainable, low-heeled black shoes do not mar the general effect. High-heeled and open-toed shoes, or saddle-sport shoes, on the other hand, strike a discordant note and should be distinctly avoided.

The Necklace

Over the jacket, a many-stranded necklace of graduated coral beads is worn. The old necklaces, now become family heir-looms, often had coins and crosses added at intervals and indicated the girl's wealth.

For a dancer, it is suggested that red wooden beads be worn instead of the real coral, since the weight of the latter makes an uncomfortable thumping on the chest during the vigorous dancing.

The Headdress

For formal or special occasions a flowered wreath tops the costume of real or artificial flowers, the wreath has vari-colored and embroidered ribbons depending from its back and reaching to the waist. The elaborateness of the flowered wreath calls for a simple hair style. Pin curls, roll, or high pompadour under a flowered wreath just kills the whole effect and makes for an incongruous picture. The tried and true, classic, and still-unimproved-upon style best suited to this costume is one with a smooth center part.

Discarding the wreath, braids may be worn, around the head or hanging. If fastened around the head, a brightly embroidered or woven ribbon may be tied under the braid for another classic effect. Flowers may be tucked into the braids.

Good Grooming

Just as good grooming demands perfect fitting and correct length in your everyday clothes, it also demands that your Ukrainian costume fit you perfectly and is of the proper length. The hem of the underskirt, or petticoat, should come just below the knee-cap and touch the top of the boots. The plahta, or overskirt, should show only the embroidered hem of the underskirt and should be even all around. The jacket's length depends on your height and should fit you snugly. Your shirt fits YOU and not your

(Continued on page 8)

**БІЛЯ
ХАТИ**

**ТА
КУХНІ**

Українські приписи

Холодник

Посіяти молоді гички з цибулі, та обібрати і покраяти в тонкі качілля свіжий огірок. Два яйця, зварені на твердо покраяти на чверточки, також кусок вареної ковбаси, шинки, або инчого мяса. Окремо розбити по рівній частині квасного молока, до якого додати вареного борщу. Замість борщу мож ужити бураковий сок з пушкових бураків, а бураки ужити другої днини на ярину, чи салату. Додати соли, цитринового соку і кілька ложок сметани. Щераз добре розбити тріпачкою, вляти до покрайної цибулі, яєць і мяса та заохолодити.

Зупа, що має смак курячої

Взяти ложку масла і ложку муки та зробити легко румяну запражку. Не розпускаючи нічим вбити в запражку два яйця мішаючи добре, щоб яйця спражилися і покрушили. Залляти гарячим смаком з городовини, або розпушесими кістками готового яринного буліону. Подати з рижом, або клюсочками, посипавши — як є дома — свіжим, або сушеним кропом.

Телячий мозок

Мозок обібрати з жилок та кинути на посолений окріп з додатком ложочки оцту. Поварити мінуту-дві, виняти з води нехай вихолодиться. Зробити тісто, як на налисники з муки, яєць та молока. Мозок покраяти на скибки, мачати у тісті та кидати на гарячий товщ. Подавати з помідоровою підливою.

Курчата з грибами

Молоді курчата ("бройлери") розрізати на половинки посолити та легко присипати паприкою. Класти на гарячий товщ та прирум'янити з обох боків. Опісля зложити до ринки, дати масла і душити під покрішкою, підливаючи по трохи яринним росолом (розпушеним яринним буліоном). Окремо вдушити на маслі дрібно крайні гриби з цибулькою. Зрум'янені і м'які курчата вложити на огрітий полумисок, посипати зеленою січеною петрушкою а зверху залляти приправленими сметаною грибами. Подати з рижом або баробелею.

Лакоминка з овочів

Вісім жовтків утерти до бі-

лості з 8 ложками цукру. Додати кілька крапель ванілії, ложку масла й ще трохи терти. Убити піну з 8 білків, дати склянку тертої булки, звогчної молоком і один фунт черешень без кісток, черниць або малин. Вимішати, влити до вимашеної маслом і посипаної булкою ринки. Пробувати солімкою або патичком, чи спечена. Як виходить сухий з проколеної середини — лакоминка готова.

Лакоминка з яєць

Втерти три жовтка з 4 ложками цукру. Додати півтора ложки муки, пів склянки сметани і тертої цитринової шкірки. З трох білків вбити піну, вимішати з жовтками і спекти у висмаруваній маслом ринці. Подавати з овочевим соком.

**ЯК ПРАТИ ЗАНАВІСКИ ДО
ВІКОН**

Втворяючи літом вікна на цілу днину ми даємо більше нагоди залітати у хату всякій нечистоті з вулиці та воздуху. Чи це саджа з коминів, чи порох — вони найскорше осідають на занавісках при вікнах, так що повисівши там через літо занавіски здорово забрудяться і нелегко буде їм повернути чистий вигляд. Давати у нинішні часи прати занавіски до пральні — це й ждати тиждні цілі локи їх звернуть, а ще й тоді нема певности, що роботу віддадуть у такому вигляді, щоб нас вдоволити.

Тому краще посвятити одну днину, і випрати занавіски дома. А коли при цьому будемо перестерігати понищих вказівок — вони будуть виглядати, як нові, держати-муться довше чистими, і довше послужать.

Витріпати занавіски обережно, але добре з пороху і на ніч намочити у зимній воді. Води має бути багато — не жалувати! Ранком переполокати у двох-трох зимних водах, і аж тоді вложити у гаряче мильня, перучи і витискаючи багато разів. Змінити мильня, перучи знова деякий час, а опісля вложити на одну годину у гарячу воду. По годині виполокати ще у одній воді, додаючи синки, коли занавіски білі, а дещо сильного чаю, коли жовтаві.

На кінець легко накрохмалити та та розпнати на рамі до сушення. У кого нема рам, а тяжко їх тепер дістати — цей може сушити фіранки у инчий

АТОМОВИЙ ВІК

(Продовження зі Стр.опи 2-ої)

дерева. Друга група відіхала 10 миль на схід від вежі і скрилась теж в подібнім захисті. Орі ці групи вчених на своїх постах були получені радіо-апаратами і так всі ожидали страшного моменту, який мав слідувати точно о 5:30.

„Ще десять мінут“ заповів голосник. Обі групи творців непевного оруж'я обняла вижидуюча тривога. Ніхто нічого

звичайний спосіб. На дивані, чи килимі на підлозі простягнути старе простирало, на ньому розложити занавіски вирівнюючи їх та припинаючи густо шпильками до простирала. Простирало передше добре розтягнути та припнути до килима. Мож у цей спосіб складати дві-три занавіски одна на другу, усе разом припинаючи шпильками. Краще, щоб двоє людей було при цій роботі.

Крохмаль на занавіски має бути дуже рідкий, прозорий та гарячий. Приготовити його у такий спосіб: всипати ложку крахмалу у ринку та звогчити половиною склянки зимної води. Усе залити квартою кипячої води, і крохмаль готовий до вжитку.

Районові і шовкові занавіски безпечніше дати до хемічного чищення. Бавовняні краще виходять, коли переємо їх дома.

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Щоб скляна посудина не тріскала, коли наллються до неї гарячого плинну, треба перед наповненням поставити посудину на вогку стирочку.

Лякерованих річей, у першу чергу меблів не чистити водою, бо тратять полиск, а від теплої, чи гарячої води лякер теж тріскає і відлітає. Найкраще чистити їх оливою. Влити на чисту шматинку дещо оливи і потирати, аж бруд зійде.

Щоб залізні речі не ржавіли, коли їх не вживаємо, треба натерти їх плинним несоленим товщем, або керосиною.

Сліди з крові на одежі, чи біллі мож усунути, коли вкинути їх зараз після сплямлення у зимну воду та покрити грубою верствою звичайного споршкованого крохмалу. Як висхне, крохмаль вищікувати. Коли сліди з крові застарілі — мочити у соленій римній воді. Тоді прати у теплій з милом і виварити.

Щоб відсвіжити квіти, які починють вянути, треба вложити кінці на дві-три мінуті у гарячу воду. Опісля відтяти било так високо, як сягала вода і вставити у свіжу, зимну воду. Повтаряти це кожного ранку.

не говорив, тиша кругом, аж чути як кров бе у висках... Думка тільки нервово працює: Чи буде-ж експерімент успішний і принесе скорий кінець війни а пізніше чи буде служити людству на користь, чи? чи покажеться дикою, несконтрольованою силою оруж'ям не до вжитку?!

Хвилини тяглися, в кінці голосник заповідає: „45 секунд“!

Тепер механізм починає акцію сам в собі, без людської контролі. Всі заперли віддих в ожиданні. Та в тому менті страшний звук заглушив усе довкруги, а цим у шаленій скорості вилетіла у воздух величезна горіюча стріла і рознесла по диких пустарях осліплюючий блеск, який зразуж перемінився в непроглядні маси різноколірвого диму.

Де поділась сталева вежа, підстава атомової бомби? І сліду не стало. Титанічна сила вебуху рознесла її, вирвала з землею оставляючи в ній глибоку рану.

Проба скінчилась. Атомова бомба — це успіх! Так прийшла на світ перша атомова бомба ранком 5:30, 16 липня, 1945 року.

Пересічний людині майже неможливо зрозуміти, на чому полягає сила атомової бомби. Ці, що вчилися фізики, мають ледви засадниче поняття про її характер. Матерія в світі, все що ми бачимо довкруги, світ мінеральний, рстинний і звіринний і сама людина, складається з тілець, які вчені називають атомами. Їх не можна бачити голим оком. Кожний атом є окремим світиком сам для себе. Кожний атом має в собі кольосальну енергію; і вчені фізики через десятки літ старалися розбити цю енергію та запрягти її до вжитку. Експеріменти — як це розкривають тепер вчені природознавці — були звязані з великою небезпкою для цілого світа. Бо одна незначна помилка при розбитті атома могла звільнити його страшну силу, яка моглаб розсипати на порох нашу землю. Вчені старалися ізолювати силу атому та замкнути його енергію в означенім крузі його ділання. Їм це вдалося і саме тепер вжито цієї сили до атомової бомби, зживаючи для цього атом металю званого ураном.

Очевидно атомова енергія не може бути запряжена в цілі самого лиш нищення. Вчені кажуть, що в недалекій будучності, можливо ще за нашого життя будуть створені машини, які дадуть людям спроможу вживати атомової енергії до всего: у фабриках, в дома, до транспортації. Так, що не треба буде вживати вугля, газоліни, оливи ані електрики, бо всю силу заступить енергія атому.

КАРТИНИ МИНУЛОГО УКРАЇНИ

(Продовження зі Сторони 5-ої)

ренням українського життя стала в границях Росії неможлива, тому визначні діячі (як Драгоманів, Грушевський) переносяться за границю а за осередок культурної української праці вибирають Галичину від австрійським володінням.

Український нарід набирає сил

Мимо національного то соціального гнету український нарід виказав величезний запас життєвих сил. Він побільшує за той час територію мало не вдвоє. Українська колонізація ще в 17-тій століттю в часах Руїни стала поширюватися на схід та заселювати Харківщину. По знищенню держави кримських татар коли українські чорноморські степи стали безпечними, український нарід могутною Филею колонізації посунувся на півдні до теплих берегів Чорного моря та на Півкавказя на ріку Кубань. Тим способом відіскали українці свої прастарі території з часів ще старої кийівської держави та стали одною із більших націй Європи з широким доступом до моря, господарем багатой української землі з найкращим чорноземом в Європі, з великими запасами вугілля, заліза та других богацтв, що вможливають розвій новочасної індустрії.

Осередок розвою української культури перенісся до Галичини, яка під конституційним володінням Австрії по 1848 році, стала скоро розвиватися на провідну частину українського народу. Тут повстає установа, що стала ширити просвіту серед мас, товариство Просвіта з тисячами своїх читалень. Тут оснували галицькі українці при помочи матеріяльних жертв українців з під Росії свою найвищу наукову устанovu — Наукове Товариство імени Шевченка. Тут стало розвиватися незалежне господарське життя українського народу — кооперативний рух, що дав прекрасне свідчення зрілості українського народу самому господарити своєю землею. Звідси вийшли перші кадри української армії.

Тут на Західній Україні по'явився найбільший по Шевченкові поет України Іван Франко, що доповняв заповіт Шевченка для українців стати вільною та незалежною нацією. Іван Франко, теж син української маси вже у своїй візії видів Україну вільною та незалежною, що засяде у колі вільних народів світа. Помер він саме на передодні великих подій, що по кривавих жертвах

Членкам Союзу Українок Америки, які зложили мені побажання з приводу народин сина Марца Івана, складаю цею дорогою щирі слова подяки. Зокрема за вияви прихильности та заінтересування моєю родинною подією з цілого серця дякую ньюорським членкам СУА паням А. Бодак і П. Бенцаль та "Жіночій Гррмادی" з панєю К. Пелешок і панєю С. Абрагамовською на чолі.

КЛЯВДІЯ ОЛЕСНИЦЬКА.

ШКІДЛИВИ СЛІДИ ЛІТА

(З косметичних вказівок)

Ледви пічнеться літо, то кожна жінка про це лиш думає, щоб якнайбільше соняшних промінів стягнути на своє лице та шкіру. Як не булаб вона літом занята працею та обов'язками — то всеж найде час на соняшні купелі, навіть відмовляючи собі цінніших приємностей та розривок. Зійдуться жінки разом, і зараз починають порівнювати краску шкіри та чванитися, коли одна темніша за другу.

Воно й правда, що нема косметичних середників, які додалиб жіночій красі стільки прикмет, що сонце. Опалена шкіра робить людину вже на вигляд здоровшою, та молодшою. По правді — сонце не лиш дає людині здоровий вигляд. Соняшні купелі, брані в міру та осторожно багато хісна приносять цілому людському організови та шкірі. Але як мова про шкіру, то опалювання її на сонці без відповідної охорони та дбайливости, і до такого степення, як це тепер у моді — шкірі шкодить, бо висушує її над міру та приспішує появу морщин. Тому, коли кінчиться літо — треба братися за віднову і направи цього, що сонце шкірі пошкодило.

Як приходить вересень, і сонце перестає гріти з давною силою — шкіра на лиці швидко тратить свій брунатний, здоровий вигляд та починає жовтіти, як осінній листок. Поки прибере нормальну краску — треває місяць або й довше, і щоб цю перемену приспішити, жінки вживають дома ріжних купних косметичних середників, чи навіть піддають коштовним косметичним забігам у заведеннях краси.

Та це цілком злишний видаток, бо домашнім способом дуже легко вибілити лице після літнього опалювання, до цього даючи ще йому добру "поживу" у місце всего, що сон-

двох світових воєн мусять принести повне визволення українському народови.

Наша теперішність це одна із найбільше драматичних картин тисячлітньої української історії взагалі, на передодні осягнення ідеалу українських докоднів, — суверенної, незалежної української нації.

Hutzulian Costume

це на ньому знищило. Передночею, або як кому вигідніше, у часі раних домашних занять витерти лице основно "колд крімом" покрити масочкою з жовтка і білка такою, як вже попередно ми подавали у "Нашому Житті" Добре додати до жовтка кілька крапель цитрини. Значить розбити окремо жовток, білок вбити на піну, і верствами покривати лице раз жовтком, другий піною, пождавши з новою верствою поки спідня не висхне. При цьому не говорити, ані сміятися, щоб маска з яйця ствердла і не потріскала. Опісля вмити лице літною водою і натерти кремом. Масочка не тільки вибілює шкіру, але теж стягає на ній пори, які після літнього почення розширюються над міру.

Коли кінчиться літо — теж волоссю потребує окремої дбайливости, щоб затерти на ньому шкідливі сліди сонця. Воно звичайно тоді є сухе та тверде, бо мода у літі каже нам по найбільшій часті ходити простоволосо, а купіль у морі теж шкідлива на волоссю. Щоб привернути йому м'якість, полиск та здоровий вигляд, теж треба присвятити де-що дбайливости і часу.

Перш за все необхідним є два рази у день перещіткувати волоссю, вживаючи не менше, як сто потягнень щіткою кожного разу. Мити раз у тиждень, натираючи волоссю перед шампунуванням такою м'шаниною: взяти по рівній часті оливи (алив ойл), кастор ойл і глицерини. Вимішати разом, загри-ти і на дві години перед миттям натерти волоссю і шкіру

WORLD AND DOMESTIC PEACE

Thank God! Victory at last. Our boys are returning home and trousseau shops and churches are preparing for the rush.

Here in Philadelphia, Miss Bugera, secretary of Branch 52, S. U. A. has taken the lead by becoming the first bride since peace had been declared. Miss Bugera who was also a first member of Branch 52 became the bride of Anythony Hnyda, U. S. N., also of Philadelphia on August 25th.

The happy couple are now honeymooning in New York and all the members join in to say "Best of luck, Mary" and "Congratulations, Tony."

THE UKRAINIAN NATIONAL COSTUME

(Continued from Page 6)

relative. Its shoulder embroidery begins just below the roundness of your shoulder and not halfway to the elbow. The sleeves are not too long. Use shoulder-pds in the shirt if you need them. Your wreath is not too high or too small for your face. The colors in your costume all harmonize and produce a colorful but not garrish effect. Be sure the color suits you, too. And everything is spic and span. In short, you are proud to stand up to the admiring scrutiny of our American audiences.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі

MR. & MRS. MIKE SYWULAK CAFE

Beer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS

301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.

REGent 8370

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUCKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

на голові.

Коли волоссю дуже сухе та знищене сонцем — треба після миття натерти саму лише шкіру кокосовим олієм (коконат ойл).

Стефа Абрагамовська